

विस्तीर्णः

इति करम् । इत्यस्येति तुक् । प्रसरणशीलः ।
इत्यमरः ॥ “विसरणम् । गतिविशेषः । विस्-
त्तरो नदः । विस्त्तरी नदी । विस्त्तरं तैल-
मिवादि । विसरति विस्त्तरः स्त गतौ चरप्-
स्तौतिष्ठति चरप् स्तस्य तन् पिति तन् ।” इति
भरतः ॥

विस्तरः, चि, (विशेषेण सरति तच्छीलः । वि+
स्त+“स्तस्यस्तः करच्” ॥ २ । १६० । इति
करच् ।) प्रसरणशीलः । इत्यमरः ॥

विस्तरः, चि, (वि+स्तृ+क्तः ।) निश्चितः ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, स्तकटिके । १ अङ्के ।
“उद्दिश्यचक्रलकटाच्चविस्तरदृष्टि-
र्याधुसारचक्रिता हरिणीव यासि ॥”)
विशेषेण स्तृष्टः ॥ (यत्तः । यथा, भागवते ।
१ । १६ । २४ ।

“अन्तर्हितस्य स्मरतो विस्तरा
कर्माणि विस्मयविलम्बितानि ॥”

प्रेषितः । यथा, रघुः । ५ । ३६ ।

“आप्तः कुमारानयनोत्सुकैर्न
भोजेन दूतो रघवे विस्तरः ॥”

पुं, विसर्गः । विस्तररूपः । यथा, कातन्त्रे । ८ । २ ।
“रसकारयोर्विस्तरः ॥”

विस्तः, पुं, स्त्री, (विस् उल्लङ्घनं+क्तः ।) हेनो-
रचः । अशीतिरतितापपरिमितसंख्यम् । इत्य-
मरः ॥

विस्तरः, पुं, (वि+स्तृ+“प्रघने वावश्च” ॥
३ । ३ । ३३ । इति घञः । प्रतिषेधे “नहरोरप्” ॥
इत्यप् ।) शब्दस्य विस्तारः । इत्यमरः ॥ (यथा,
शिशुपालवधे । २ । २४ ।

“सुविस्तरतरा वाचो भाष्यभूता भवन्तु मे ॥”
वेदाङ्गम् । यथा, भागवते । ३ । ३ । २ ।

“साम्नीपनेः सज्ज्योक्तं ब्रह्माधीत्य सविस्तरम् ॥”
विस्तारः । (यथा, गीतायाम् । १० । १६ ।

“प्राधान्यतः कुरुभ्रेष्ठ नास्त्वन्तो विस्तरस्य मे ॥”
प्रणयः । इति मेदिनी । पीठः । सन्तुष्टः । इति
शब्दरत्नावली । (चि, बहुः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ३१४ ।

“अपेक्षितं प्रवृत्त्यन्तरीरवं वस्तु विस्तरम् ।
यदा सन्दर्शयेच्छमासुखानन्तरं तदा ॥”

विस्तारः, पुं, (वि+स्तृ+“प्रघने वावश्च” ॥
३ । ३ । ३३ । इति घञ् ।) विटपः । विस्ती-
र्णता । तत्पर्यायः । विषयः २ आशः ३ ।
इत्यमरः ॥ (यथा, आर्यसप्तशत्याम् । ५ । ५८ ।
“वशावलम्बनं यदुयो विस्तारो गुणस्य याव-
नतिः ।

तज्जालस्य खलस्य च निजाङ्गसुप्रणयाश्रय ॥”
स्तम्भः । इति मेदिनी । २, २१५ ॥

विस्तीर्णः, चि, (वि+स्तृ+क्तः । “रदाभ्या-
मिति” ॥ ८ । २ । ४२ । इति नः ।) विपुलम् ।

विस्तृतम् । यथा,—

“विस्तीर्णं विकटं वडं विशालं विपुलं पृथु ॥
इति जटाधरः ॥

विस्फोटः

(यथा,—

“प्रयानि खर्गवर्णानि विस्तीर्णार्कलोचने ।
तूर्यमानौयतां चूर्णं पूर्यचन्द्रनिभानने ॥”

इत्युद्भटः ॥

विस्तीर्णपणं, स्त्री, (विस्तीर्णं पणं पञ्चमस्य ।)
मानकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

विस्तृतः, चि, (वि+स्तृ+क्तः ।) लब्धविस्तारः ।
तत्पर्यायः । विस्तृतम् २ स्तम्भम् ३ । इत्यमरः ॥

(यथा, भागवते । २ । २४ । ६० ।

“तत्त्वं ब्रह्मपरं ज्योतिराकाशमिव विस्तृतम् ॥”

विस्तरः, चि, (विशेषेण स्तरः ।) सुस्पष्टः । यथा,
“विस्तरमदृतं श्रान्तं स्तराचरपदं तथा ।

कलखरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

विस्मरः, पुं, (वि+स्मृ+घञ् । “स्मृति-
स्फुल्लोर्वणि” ॥ ८ । ३ । ७६ । इत्यात्मम् ।) धनु-
र्गुणशब्दः । इत्यमरः ॥ अस्य विवरणं शब्द-
वकारमध्यविष्कारशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (यथा,

महाभारते । ३ । २७६ । ३६ ।

“विस्मरस्तस्य धनुयो यन्त्रस्येव तदा बभौ ॥”

विस्तृतिः । यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २०७ ।

“विस्मरस्तेषो यस्तु स विस्मय उदाहृतः ॥”

विस्मारितः, चि, प्रकाशितः । चलितः । विपूर्व-
ज्जनस्मरघातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ॥

(यथा, महाभारते । ३ । ११ । २० ।

“स नटमायोऽतिवलो क्रोधविस्मारितेक्षणः ।

काममूर्च्छितः क्रूरः कालकल्यो व्यदधत ॥”

निर्घोषितः । यथा, किराते । १४ । ३० ।

“उद्गूढचः सगितैकदिहसुखो

विस्तृष्टविस्मारितचापमण्डलः ॥”

विस्फुरितः, चि, (वि+स्फुर+क्तः ।) स्फूर्ति-
विशिष्टः । चञ्चलः । यथा,—

“रक्तरक्तोज्ज्वलाङ्गस्य रक्तविस्फुरितेक्षणम् ।

वेष्टितं नागपाशेन भुक्नुवीभीषयाननम् ॥”

इति दशमस्कान्दोऽध्यायैकदेशः ॥

विस्फुल्लिङ्गः, पुं, विषमेशः । इति हेमचन्द्रः ॥
(विशिष्टः स्फुल्लिङ्गः ।) अप्रिकण्ठा च ॥

विस्फोटः, पुं, (विस्फोटतोति । वि+स्फुट्+
ञ् ।) विस्फुल्लस्फोटकः । विस्फोडा इति

भाषा । तत्पर्यायः । पिठकः २ पिठका ३

पिठकम् ४ । इत्यमरः । विटकाः ५ विटका ६

विटकम् ७ । इति तट्टीका ॥ स्फोटकः ८

स्फोटः ९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

कथासरित्सागरे । ८ । १८ ।

“किमेतदिति संभ्रान्तः प्रवृद्धोऽथ ददर्श सः ।

उत्थाय राजा विस्फोटानङ्गे तस्या विनि-

र्गतान् ॥”

तस्य विप्रकटनिदानपूर्विकां संप्राप्तिमाह ।

“कटिस्ततोऽप्योष्णविदाहिरुच-

चारैरक्षीर्णधृशनातपैश्च ।

तथर्तुदोषेण विषयेणेन

ज्जप्यन्ति दोषा पवनान्यस्तु ॥

विस्फोटः

463

त्वचमाश्रित्य ते रक्तमांसाश्लीन प्रदुष्य च ।
घोरान् कुर्वन्ति विस्फोटान् सर्वज्वरपुरः-
सरान् ॥”

ऋतुदोषेण ऋतुहेतुकशीतोष्णादीनामतियोगेन ।
ऋतुचिन्ताहारविहारवैपरीत्येन त्वचमाश्रित्य
विस्फोटान् कुर्वन्तीत्यर्थः । ज्वरपुरःसरान्
ज्वरपूर्व्यान् ॥ * ॥ रूपमाह ।

“अभिदग्धनिभाः स्फोटाः सज्वरा रक्तपित्तजः ।
कचित् सर्वत्र वा देहे विस्फोटा इति ते
स्फोटाः ॥”

रक्तपित्तजाः एतेन सर्वेषु विस्फोटेषु रक्त-
पित्तयोः प्रधानकारणत्वम् । यथा शूलेषु घातस्य
तथा वातागुगतिरपि बोद्धव्या । तथा च भोजः ।

“यदा रक्तं पित्तं वातेनागुगतं त्वचि ।
अभिदग्धनिभान् स्फोटान् कुर्वतः सर्वदेह-
गान् ॥” * ॥

वातिकमाह ।

“शिरोरक्तशूलभूयिष्ठज्वरदृष्टपक्षमेदनम् ।
सकृद्यवर्णतां चेति वातविस्फोटलक्षणम् ॥”

शूलमत्र तोदरूपम् ॥ * ॥ पौष्टिकमाह ।

ज्वरदाहकृपापाकः सावस्तृणासमन्वितम् ।

पीतलोहितवर्णं पित्तविस्फोटलक्षणम् ॥”

रक्षादित्रयं स्फोटेषु ॥ * ॥ वातपौष्टिकमाह ।

“वातपित्तजतो यस्तु तत्र स्युस्तीव्रवेदनाः ।

स्तेमिषं यौरवं कण्ठभेदात्तक्तासजे ॥” * ॥

पित्तस्यैश्विकमाह ।

“कण्ठदोहो ज्वरश्चर्द्द्विर्जायते कफपैतिके ॥”

साक्षिपातिकमाह ।

“मध्य निम्नोन्नतक्षोदः कठिनः स्तब्धपाकवान् ।

रागदाहद्वयामोहश्चर्द्द्विर्द्विर्जाज्वराः ।

प्रलापो वेपथुर्बन्धोऽसौख्यश्च त्रिदोषजः ॥”

मोहो विपरीतज्ञानम् । अर्च्चा सर्वथा ज्ञान-

शून्यता ॥ * रक्तजमाह ।

“वेदितयाश्च रक्तेन पैतिकेन च हेतुना ।

गुग्गाफलसमा रक्ता रक्तसावा विदाहिनः ।

न ते विहिंसं समायाति शुद्धैर्योगशतैरपि ॥”

पैतिकेन च हेतुना पित्तस्य हेतुना कदाचिना

रक्तस्य पित्तस्य तुल्यत्वात् न च ते साध्याः ।

“एते चाष्टविधा बाह्या आन्तरोऽपि भवेद्वयम् ।

तस्मिन्नन्तर्ज्या त्रीणा ज्वरयुक्ताभिजायते ॥

तस्मिन् बहिर्गते स्वाश्याग्नौ यानस्य बहिर्गतेः ।

तत्र वातिकविस्फोटक्रिया कार्थ्या विज्ञानता ॥”

उपद्रवमाह ।

“हृत्प्रासमांससङ्कोपदाहहिकामदज्वराः ।

विसर्पमर्मसंरोधास्तेवासुक्ता उपद्रवाः ॥”

मांससङ्कोपः मांसस्य शठितत्वम् । मर्मसंरोधो

मर्मसङ्कोपा । तेषां विस्फोटकानाम् ॥ * ॥

केचिदुपद्रवाणां लक्षणाभ्यां पठन्ति ।

“हिका आसोऽरुचिस्तृणा साङ्गमर्दो हृदि-

यथा ।

विसर्पज्वरहृत्प्रासा विस्फोटानामुपद्रवाः ॥”

साध्यत्वादिकमाह ।